

[Glistrup]

med at stemme for et eventuelt krav om rigsret, eller hvad det nu var, der foresvævede hr. Jørgen Estrup at der skulle ske, hvis de ikke kom til at indeholde indekslån. Vælger regeringen at tage noget med indekslån i, så må regeringen da meget gerne komme med noget med indekslån, og så vil vi skønne om, hvorvidt det er fornuftigt med henblik på at nå målet, alt efter hvad regeringen har foreslået, og eventuelt komme med de fornødne ændringsforslag.

Regeringen kan komme med alt, hvad der gavner formålet, så hurtigt som muligt, men foreløbig har regeringen jo totalt snorket på området, og det er det, som vedtagelsen meget gerne skulle vække: »Mester Jakob, mester Jakob, sover du?« Det er faktisk det, der er grundlaget for, at vi stemmer grønt ved denne lejlighed.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Jørgen Estrup ved jo godt, at vi nærmest har tigget og bedt regeringens medlemmer om at komme med nogle forslag på dette område. Det har de ikke gjort. De har ønsket at have en eller anden studiekreds siddende sommeren over, og det er vi altså nogle stykker der synes man ikke kan byde de parcelhusejere, som er i øjeblikkelig økonomisk klemme. Men det mener regeringen godt man kan. Det er dens ansvar, og det kommer den jo til at markere, når den stemmer imod dette forslag om lidt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Baadsgaard ved udmærket godt, at der har været 14 dage til udvalgsbehandlingen. I de 14 dage har man fra Socialdemokratiets side gjort, hvad man kunne, for at forhindre, at der blev svaret på spørgsmålene, og man har i øvrigt ikke ønsket forhandlinger, til trods for at jeg i udvalget har bedt om det.

Men det, som jo er det virkelig tragikomiske i denne sag, er spørgsmålet: Hvad er det nu, man får? Jamen det er den studiekreds, som fru Kirsten Jacobsen snakker om. For hvad er det, forslaget indebærer? Det er en studiekreds. Vi kan jo ikke vedtage noget her. Vi kan vedtage en henstilling til regeringen, som regeringen har sagt at den under alle omstændigheder vil følge op.

Det, som er det interessante, er, at Fremskridtspartiet med sine stemmer nu pålægger regeringen at komme med et forslag om indekslån, uanset at realkreditten siger, at dette er til skade for parcelhusejerne. Det er realiteten. Det synes jeg egentlig er for dårligt både af Socialdemokratiet og af Fremskridtspartiet. Sagen er, at der sagtens kunne være skabt et bredt forlig, hvis man havde nøjedes med henstillingen til regeringen – det, som første del af beslutningsforslaget rummer.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Det er almindeligt kendt, at inden man sætter sin underskrift på noget, læser man, hvad det er, man skriver under på. Derfor undrer det mig også, at hr. Glistrup, der, så vidt jeg ved, er jurist, i Fremskridtspartiets betækningsbidrag skriver, at da dette – nemlig det, at man opfordrer regeringen til at komme med et forslag til lovgivning – er det socialdemokratiske forslags eneste reelle indhold, er det da helt i orden. Hr. Glistrup var oven i købet ved første behandling ved at gå så langt, at vi ikke engang behøvede at behandle forslaget i udvalget.

Men jeg vil gerne spørge hr. Glistrup, også som jurist: Er ordet »bør«, som står i Socialdemokratiets forslag:

»Forslagene bør omfatte følgende punkter:

- 1) Adgang til omlægning af højtforrentede realkreditlån til indekslån . . .
- 2) Adgang . . . til . . . at lade den hidtidige ejer forblive i boligen som lejer for et åremål«,

efter hr. Glistrups mening at forstå som et »kan«, for så vil jeg gerne sige, at vi har ganske forskellige opfattelser af, hvad dette forslag indebærer. Vi har fra regeringens side læst dette forslag som det, ordet »bør« er, nemlig et pålæg om, at det også skal indeholde disse elementer.

Når forskellige her i salen i dag har sagt: Nå ja, dette her er kun et idékatalog til regeringen om, hvad den kan gøre, så vil jeg sige, at hvis bare Socialdemokratiet fra starten havde gjort sig den ulejlighed at understrege, at det var det, der var dets mål, så tror jeg, nøjagtigt som hr. Estrup, at vi alle sammen kunne være blevet enige. For vi ved alle sammen, at det er en alvorlig situation for mange parcelhusejere, og vi vil alle sammen også gerne gøre noget. Men vi vil bare ikke gribe til midler, som viser sig at være de forkerte i en situation, hvor vi faktisk gerne vil hjælpe.